

CARUSELUL CUVINTELOR

SCOLEA COMUNALĂ "GHICHINA MĂRINĂ" FĂRĂȘI

FĂRĂȘI

NR.1/ ANUL 1(2012)

CUPRINS :

- + Debuturi timide... 3-5
- + Creații lirice în manieră argheziană... 6
- + Creații literare ale elevilor... 7-14
- + Prezentare de carte... 15-16
- + English for childrens... 17-19
- + Pagina profesorului... 20

Colegiul director:

Director: prof. Marcela Ghiuță
Director adj.: prof. Petrică Moraru

Coordonatori :
prof. înv. Petria Dolia
prof. Anișoara Pițu
prof. Iulia Prescornițoiu

Tehnoredactare:
prof. înv. Petria Dolia

DEBUTURI timide !

Prietenul

Până ieri, îți spun acum
Mă jucam singur pe drum.
Însă azi am întâlnit
Un cățel nefericit.

Și-i murdar pe fața mică
Oare mama ce-o să zică?
Parc-o aud cu supărare:
"Tu de-acum ești băiat mare!"

Am să-i spăl repede fața
Cu apă și cu săpun.
Că asta-mi este povața
De la mama, ca s-o spun.

Dar m-a ascultat și el
L-am făcut mai frumusețel
Ca să-mi fie amic bun
Și cu el să ies pe drum.

*Denis Dîrdală - Cls a II-a E
prof. Petria Dolia*

*Desen: Larisa Lăcanu - Clasa a II-a E
prof. Petria Dolia*

Lumea copiilor

Într-o lume minunată
Eu surprinsă am intrat.
E lumea poveștilor
Ce m-a fermecat.

Trăiesc clipe frumoase
Atunci când citesc
Și de fiecare dată
Vocabularu-îmbogățesc.

*Bianca Neagu - Cls. a II-a E
prof. Petria Dolia*

Școala

**Școala este locul
Unde dimineată
Plec cu bucurie
Cu zâmbet pe față.**

**Pentru că acolo
Multe învățăm:
Să citim, să scriem,
Bine să lucrăm.**

**Să fim buni prieteni,
Să ne ajutăm
Și pe-nvățătoare
Să o respectăm!**

*Angel Radu Mierlăcioiu - Cls. a II-a E
prof. Petria Dolia*

Soarele

**Soare, soare, raze clare
Curg în apa dulce-i mări
Aurind din depărtare
Toate cele patru zări.**

**Soarele-i aproape
Peste crengi de ulmi,
Suie lin din ape
Arde peste culmi.**

*Andreea Teișanu - Cls a II-a E
prof. Petria Dolia*

La Grădina Zoologică

Este o dimineața însorită de vară. Afară totul este dominat de un verde intens. Florile își deschid gingașele lor petale, anunțându-ne că a început o nouă zi. În aer se simte mirosul proaspăt al ierbii. La umbra unui copac se aude cântecul melodios al unei păsărele.

Mama mă anunță că astăzi vom vizita Grădina Zoologică. După o vreme iată-ne ajunși la locul mult dorit. Am văzut multe animale interesante, dar cel mai mult mi-a plăcut leul. Acesta este numit “regele pădurilor” datorită puterii lui.

Ghidul ne-a spus multe lucruri interesante despre leu. Mergând mai departe am văzut mulți porci mistreți. Aceștia seamănă foarte mult cu porcul domestic, numai că au colții la vedere. La finalul vizitei am văzut trei căprioare gingașe și drăgălașe. M-a impresionat privirea lor blândă și mângâietoare.

După o zi plină de noi descoperiri, am ajuns acasă obosiți, dar fericiți de cele văzute la Grădina Zoologică.

*Mihail Munteanu – cls. a II-a E
prof. Petria Dolia*

La piscină

Într-o zi călduroasă de vară, după ce s-a încheiat o nouă săptămână de școală, am decis să-mi petrec o zi la piscină.

Erau foarte mulți copii. Într-un bazin unii luau lecții de înot, iar într-altul erau copii care știau deja să înoate. Deoarece eu făceam parte dintr-a doua categorie, am intrat în cel de-al doilea bazin. M-am zbuguit în apă cu ceilalți, până înspre seară.

Într-un târziu, a trecut mama și m-a luat, deși mi-aș fi dorit ca ziua să nu se termine așa repede. Am salutat copiii la plecare, în speranța că într-o zi ne vom reîntâlni iarăși în piscină.

*Rafaela Mihăică- cls. a II-a E
prof. Petria Dolia*

Creații lirice în manieră argheziană

Dacă este adevărat faptul că a fi cu adevărat creator înseamnă a inova, a vedea și a înfățișa lumea așa cum nimeni altcineva nu a făcut-o înainte, tot așa de adevărat este și faptul că a reuși să scrii în maniera unui anume

scriitor este o dovadă a înțelegerii profunde a spiritului acestuia. A scrie precum...sau a nu dezvălui propria identitate umană se poate face la modul serios, sau dintr-o intenție ironică. În istoria literaturilor europene sunt destul de puține exemple de autori care și-au ascuns existența reală sub nume de împrumut. Fernando Pessoa, scriitor portughez, și-a asumat mai multe identități literare, scriind sub mai multe nume și în stiluri diferite. Raymond Queneau, în *Exerciții de stil*, a demonstrat că se poate povesti un incident în 99 de stiluri literare diferite. Agatha Christie a început să scrie inteligentele ei romane polițiste ca urmare a unui pariu, și, bineînțeles, sub un nume de împrumut. Romain Gary, scriitor evreu polonez rusofon, pe numele lui adevărat Roman Kacew, a câștigat de două ori renumitul premiu Goncourt, o dată sub acest pseudonim, și o dată sub acela de Emil Ajar, ambele fiind subtil alese de autor, întrucât trimit la cuvântul foc. Și acum, nesurpriza demersului nostru: **Tudor Arghezi este un pseudonim; numele real al scriitorului este Ion Teodorescu.**

Nu vă veți supăra dacă lucrările incluse în această rubrică au un aer arghezian, mai mult sau mai puțin evident; el este voit și evident constructiv.

Prof. Anișoara Pițu

Creații literare ale elevilor

Colț de soare

Țin minte clipa răsării tale,

Din nori negri a amintirii mele,

Din zâmbetul de apus de seară

Ce luminau și pacea solitară.

Erai un vis adânc și fin în tremur

Erai o pată de mister și soare

Erai un gest adânc ieșit din murmur

Și ești zeița unui colț de soare.

Ți-s ochii purpurii de vioarele

Ți-i părul argintiu frumos

Și glasul-i ciripit de păsărele

Și visul acum este mai duios.

Din prima lacrimă-a venirii tale

Desprinsă-i lumea colț ca de păcat

Acum rămasă-i doar o întâmplare

Rămas din lacrimă un gând curat

Ești vântul cel mai blând din vreme

Și-ai așteptat glasurile să te cheme.

Am așteptat cu dor de-o seară,

Ești cea mai blândă primăvară!

Ica Dumbravă – 14 ani

prof. Anișoara Pițu

Față în față cu adevărul

**E seară, sunt 35 de grade afară,
Stau și afixez pe foaie întrebări,
La care mi-e greu să primesc
Un răspuns evaziv, nu pozitiv!
Mi-e greu să spun „eu” și nu „mie”
Când știu că scriu doar pe hârtie.
Și mintea mi-e bulversată
De întrebări spulberate
Găsesc greu la adresa mea,
Dar știu că Dumnezeu mă va binecuvânta.
Răspunzându-mi cu Da!
Mă ascund de lumea rea,
Fără să îmi dau seama
Că fac parte din ea.
Vreau să fac ceva,
Dar îmi lipsește atitudinea.
Vreau să pictez ceva,
Dar îmi lipsește pensula!
Să dau o pată de culoare
Pentru că mă simt om mare.
Am vrut să îți scriu ceva,
Să îți înveselesc fața.
O poezie am creat
Și mintea ți-am luminat.
Copile, dacă poți să faci ceva
Ai soarele de-asupra ta.
Și în final eu zic așa:
Lasă toamna, primăvara, toamna, vara
Să îți acopere inima.**

***Andreea Ciocârlan – 13 ani
prof. Anișoara Pițu***

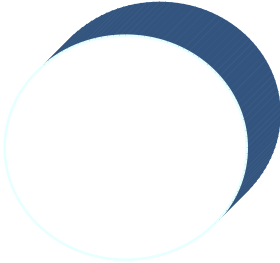
Labirint

**Ploile toate au gust de pâine prăjită,
Au lacrimi ce dor și-asta pe-o lume rănită
Sufletul meu și-a pierdut somnul în ploaie,
Fărâme de pâine prăjită rămânând pe foaie...
Tandrul tău chip tandru zâmbește- n ursuza tăcere,
Tăcerea abstractă surâde cu subtila-i plăcere.
Ploaia suspină. Copacii cad umezi prin ploaie,
Cad nepoliticoși. Și luna se lasă greoaie.
Noaptea tăcută se lasă pe spate și țipă,
În țipătul ei, natura vibrează și uită.
Uitarea de sine e ascunsă-n misterul iubirii,
Iubirea cea acră zâmbește atent amăgirii.**

**Lumina amară cântă în ritmul naturii,
Natura cea goală îngână un vers al trăirii
Trăirea intensă apasă cu dor și cu jale,
Doar ploaia rămâne atinsă cu dor de lacrimile ei goale...**

***Ica Dumbravă – 14 ani
prof. Anișoara Pițu***

Ochi albaştri

**În ochii tăi văd marea,
În suflet e tandrețea
Și stelele-mi șoptesc,
Că te iubesc!**

**Inima ta e dată
Dar nu e a mea
Ci este a altuia.**

**Și-n ochii tăi văd marea,
Dar e întunecată
Și privesc iubirea,
Cum e în valuri sfărâmată.**

*Silvia Băboiu – 13 ani
prof. Anișoara Pițu*

Pod de păpădie

**Cântarea-mi de pe lira fină
Voit-aș să o trec pe câteva file,
Ce să le porți la buzunarul de cămașă
La piept tu, cititorule, precum sufletului fașă.
Și ca să-ncapă mai multe cuvinte
Am pus pe un greiere să dăltuiască
Din flori de câmp cu ale lor miresme
Din mici culori sclipiri și curcubeie.
Din ale sunetelor adieri și câteva crâmpeie.**

De depărtare

**Din valuri încate-n zare
Și într-un ochi de apă cât o tupsie
Peste care nerodul gazelor
Durat-a un pod de păpădie
Am pus să se oglindească nesfârșitul cerului
Și jocul de lumină al soarelui
Și-n aceste buchii răsucite voit-am să cuprind
Amintirea străbunilor în mireasma pământului
Ce vechi povește dau de-a vieții înțeleșuri
Prin doina codrilor ce adie în baiata vântului.**

*Mihail Sandovici -13 ani
prof. Anișoara Pițu*

Pasiunea mea, creația literară

Lăsând aerul pur de-afară să-mi pătrundă în odaia luminoasă, le dau voie cuvintelor ce-mi invadează mereu mintea să se elibereze în toată frumusețea lor, și să se joace pe foaia albă de hârtie. Zgomotele de pe străzile aglomerate răsună în gândurile mele, de parc-ar fi ecouri fără sfârșit. Copilandrii cu poftă de viață aleargă și strigă cu atât de multă voieșie, încât izbutesc să mă facă să zâmbesc cu puritate.

La tic-tac-urile ceasului de pe perete, simt cum inima-mi îngheață, încetul cu încetul, provocându-mi neliniște. Pleoapele-mi se închid alene, iar genele dese stau neclintite. Gândurile-mi fug spre alte orizonturi, care-mi fuseseră foarte misterioase când le-am descoperit. Sunt condusă spre o altă lume... spre un tărâm nemărginit, foarte drag mie.

În această lume, lumea viselor și ideilor mele, mii de file rupte, se învârt fugitiv în jurul meu, izbutind să mă facă să-mi amintesc că toate aceste foi, scrise cu mare sinceritate, îmi aparțin mie! Toate aceste fragmente scrise au făcut și vor face parte din gândurile mele, pe care am avut curaj să le împărtășesc prietenului meu: stiloul, care mi-a îndrumat mâinile de copil netrecut prin viață.

Unele sunt scrise-n momente de pură inspirație, altele în timp ce urechile-mi erau încântate de versuri melodice sensibile; unele sunt scrise doar pentru faptul că inima mea simțea nevoia să le aibă aproape, altele pentru ființe ce-mi înseninează fiecare clipă

a vieții. Important este că toate fac parte din mine, toate formează pasaje ale sufletului meu.

Întotdeauna am simțit că iubesc să compun. Uneori chiar îmi petreceam ore-n șir să alcătuiesc o creație literară, care nu-mi reușea. Este chiar plăcut câteodată să depui suflet în realizarea unui lucru și, la sfârșit, să te dezamăgești singur, să simți că tot ceea ce-ai încercat să crezi este un nimic fără valoare, să simți că inima-ți este străpunsă de săgeți usturătoare. Dar, totodată, aceste lucruri sunt experiențe dure, dar corecte ale vieții...

Realizarea compunerilor este și va fi pentru mine o nevoie și una dintre frumoasele bucurii ale vieții, căci prin această pasiune pot fi eu.

*Adelina Bălan- 11 ani
prof. Anișoara Pițu*

Ea...

Ochii ei albaștri reflectau lumina filtrată prin ramurile stejarului asemenea unui lac limpede sub un senin cer presărat cu stele, în timp ce părul ei negru capta razele lunii, reținându-le într-un abis al frumuseții. Umbra ei acoperea în lumina slabă, o suplă fășie de pământ, transformând-o într-o oglindă a formei. Pe chipu-i palid se prelungeau în treacăt umbrele reci ale nopții, întorcându-se apoi în întunericul protector. Ea dădea viață negrului, asemenea unui poet ce uda paginile moarte cu cerneală vie. Scânteii de întuneric pluteau în jurul ei pe aripile fluturilor negri ai speranței. Pe fața ei se distingeau masca albă, pură, a fericirii ce îi apăra sufletul de răceala realității.

Părul său lung și negru se împletea cu întunericul într-un voal subțire purtat de vântul toamnei pe razele lunii. Rochia neagră ce-i acoperea corpul părea smulsă din pânza întunericului în care noaptea își ascundea sentimentele cu pensula-i străină.

Ea era Mihaela.

***Mihaela Dima – 14 ani
prof. Anișoara Pițu***

Prezentare de carte

Domnișoara Christina

Domnișoara Christina, roman fantastic și erotic, apărut în anul 1936, crește direct din folclorul românesc: o poveste cu strigoi, într-o lume căzută pradă blestemului, pe care un tânăr o salvează, ucigând a doua oară strigoiul, cu un drug de fier implantat în inimă.

În romanul lui Mircea Eliade, cea care încearcă atingerea absolutului este femeia – Domnișoara Christina, care, de pe celălalt tărâm, încearcă aventura destinului cu Egor – reprezentând tărâmul vieții, al muritorilor. Pe punctul de a-și exercita influența malefică, nefastă asupra lui Egor, aventura eșuează.

La conacul familiei Moscu, din Câmpia Dunării, se întâmplă lucruri extraordinare, cum ar fi: pieirea peste noapte a vitelor slăbite, plecările grăbite ale servitorilor; Simina, fetița cea mică, se comportă ca o vrăjitoare; Sanda, fata cea mare și doamna Moscu au stări ciudate; oaspeții care sosesc la conac: pictorul Egor Paschievici și arheologul Nazarie, simt o atmosferă apăsătoare.

Sanda, fiica cea mare a doamnei Moscu, studentă la București, este îndrăgostită de Egor, drept pentru care îl și invitase la conacul mamei ei – văduva. Conacul era însă bântuit de o strigoaică, domnișoara Christina, sora doamnei Moscu, omorâtă în timpul Răscoalei din 1907. După cină, Egor și Nazarie, în timp ce stau de vorbă în camera lui Egor, simt prezența unui strigoi ce umblă fără a fi văzut. Într-un moment de mare groază care-i încearcă pe amândoi, sorbiră din paharele de coniac pentru că nu era ușor: “Să simți cum cineva se apropie de tine și se pregătește să te asculte, cineva pe care nu-l vezi, dar a cărui prezență o simți în bătaia sângelui și o recunoști în sclipirea ochilor vecinului tău...”

Simina, care deținea o forță specială, insistă ca Egor să fie lăsat singur. Așa a avut loc a doua întâlnire a celor doi, de data aceasta în camera Christinei, cameră în care exista un splendid tablou al acesteia pictat de celebrul Mirea. Pictorul Egor cade pradă pasiunii erotice a domnișoarei apărându-i din nou în vis, somnul devine un coșmar, și din toți cei care-i apar în vis Christina domină.

Această primă întâlnire precizează nuanțe semnificative. Christina se refuză pe sine ca strigoi și încearcă o reîntoarcere în lumea oamenilor, pe calea unei iubiri normale. Dorințele de femei o fac femeie, dar Christina rămâne suspendată între abur și carne, formă incertă, halucinantă. Simina stăpânește arta seducției fiind la fel de violentă ca și maestra ei, ea devine chiar Christina într-o variantă diurnă.

Refuzând iubirea, Egor iese din transă. După ce descoperă sângele care clocotește în rana Christinei, Egor își confirmă ideea că ea este moartă și ruptura se produce nu înainte ca domnișoara Christina să rostească un blestem: “Mă vei căuta o viață întreagă, fără să mă găsești! Vei muri tânăr, ducând în mormânt șuvița asta de păr...”

Trezindu-se din halucinație, Egor răstoarnă lampa, producând un mare incendiu la conac. El rupe portretul Christinei, o găsește pe Simina lipsită de vlagă în pivniță și, potrivit tradiției populare, înfinge un fier de plug în trupul Christinei, sub obsesia unui glas care-l strigă:

“-Egor!...Egor!...”

Sanda moare lent, doica și mai ales doamna Moscu se prăbușesc definitiv în nebunie. Totul se tulbură, timpul curge înapoi, oamenii încep să se comporte ca în 1907, cuprinși de același vânt de spaimă, disperare și furie neputincioasă.

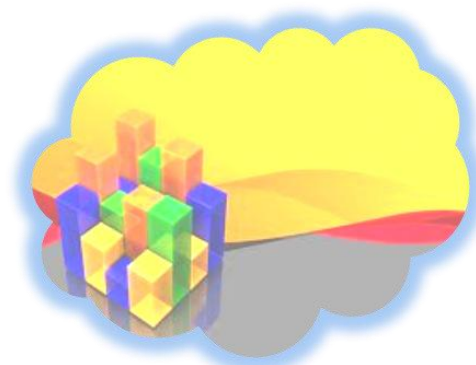
Cu victoria finală, eroul se sacrifică pe el însuși. Singur cu nostalgia și blestemul Christinei, care deja îl chinuie, Egor rămâne muritorul care a învins pierzând.

Aspectul care mi-a plăcut cel mai mult din această carte, este, că după toate câte s-au întâmplat, Egor a avut puterea să se scuture de vrajă care începuse să îl cuprindă, omorând-o a doua oară pe Christina.

Irina Carnariu - 14 ani
prof. Anișoara Pițu

My Pet

Fifi is my pet ,
It lives in a flat .
We play and stay together ,
Because we're friends forever !

My Mother

My mother is my sun ,
And we have a lot of fun !
She always helps me
She is all I want to be !

Puppy

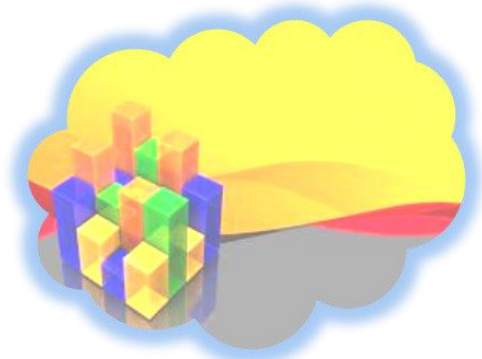
Spike is my dog
Sleeping like a log
I feed it from my hand
Because it's my best friend.

Raluca Ioana Prescornițoiu, 8 ani
prof. Iulia Prescornițoiu

My school

This day is a special one
My school is forty
I did all that can be done
As its child for this party.

Lucian Savin, 8 ani
prof. Iulia Prescornițoiu

My friends

And my friend Pall
Is tall.
And my kitty
Is a little bit pretty.
My friend Mat
Is very fat.

Flower

Our school is a flower
Classes are petals
Teachers are leaves
Children are fruit
How magic is the world!

Irina Carnariu , 8 ani
prof. Iulia Prescornițoiu

Our treasure

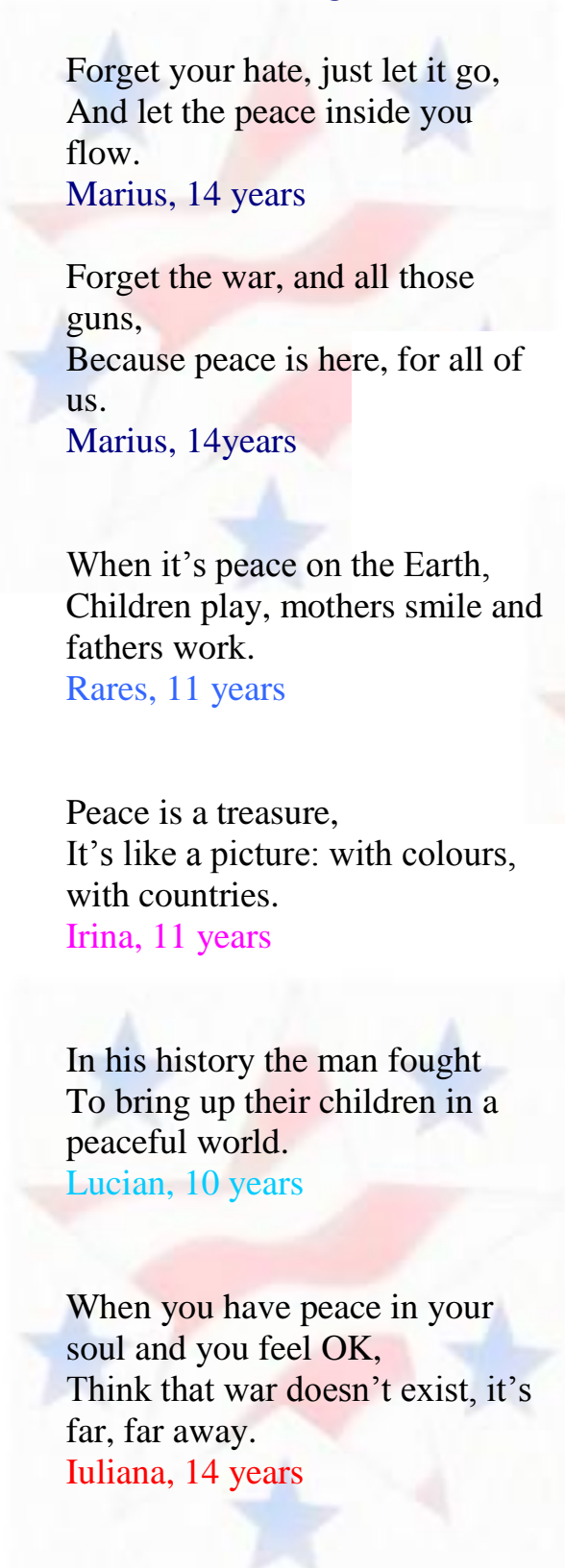
I want to be a word,
In a treasure book
To help a child
In his life to be good.

In this world
You need advice
That you can fiind
In a treasure book.

Elena Ilie , 10 ani
prof. Iulia Prescornițoiu

PEACE

Forget your hate, just let it go,
And let the peace inside you
flow.

Marius, 14 years

Forget the war, and all those
guns,
Because peace is here, for all of
us.

Marius, 14 years

When it's peace on the Earth,
Children play, mothers smile and
fathers work.

Rares, 11 years

Peace is a treasure,
It's like a picture: with colours,
with countries.

Irina, 11 years

In his history the man fought
To bring up their children in a
peaceful world.

Lucian, 10 years

When you have peace in your
soul and you feel OK,
Think that war doesn't exist, it's
far, far away.

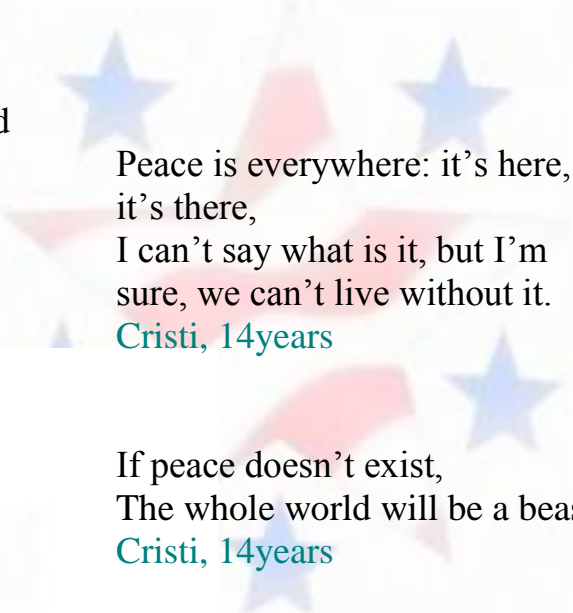
Iuliana, 14 years

When you think of peace
Pretend you take a photo and say
cheese.

Iuliana, 14 years

Peace is a beautiful word,
When everybody's happy and
there is no war.

Iuliana, 14 years

Peace is everywhere: it's here,
it's there,
I can't say what is it, but I'm
sure, we can't live without it.

Cristi, 14 years

If peace doesn't exist,
The whole world will be a beast.

Cristi, 14 years

Peace is like a baby,
If you don't feed it, it goes crazy.

Cristi, 14 years

Jocul didactic - modalitate eficientă de învățare a unei limbi străine

În procesul de predare a unei limbi străine ar trebui să se acorde o atenție sporită folosirii jocurilor didactice. Jocul devine un mijloc de învățare și formare a deprinderilor de comunicare verbală sau scrisă.

Interesul copiilor către joc este folosit de către profesor în scop didactic: introducându-se anumite momente de joc sau chiar întreaga lecție poate fi construită ca un joc. Astfel jocul permite fixarea cunoștințelor dobândite și este o metodă eficientă de exersare.

Ca și orice altă activitate, jocul se datorează unei cauze, urmărește un anumit scop, are un conținut concret care să fie pe înțelesul elevilor și o parte de execuție: jocul în sine.

Putem spune că :

1. jocul didactic este unul din mijloacele de învățare a unei limbi străine, care permite crearea la oră a unei situații verbale, deci este o modalitate de activizare a elevilor ;
2. jocul corect organizat, ținându-se cont de specificul materialului, solicită memoria, ajută elevii să-și perfecționeze deprinderile verbale;
3. jocul stimulează atenția și interesul cognitiv pentru obiectul de studiu;
4. este una din metodele de înlăturare a pasivității elevilor la ore;
5. îi ajută să devină mai disciplinați, organizați și stimulează spiritul de echipă.

Rolul cântecelor în predarea limbilor străine

Folosirea cântecelor mai ales la elevii din ciclul primar ajută la înfrângerea timidității și înlăturarea monotoniei , creează o atmosferă de interes și cooperare .Cu ajutorul lor se pot preda chiar probleme de gramatică (timpurile în limba engleză) îmbinate cu elemente distractive .Repetarea versurilor împreună cu structurile gramaticale fac ca acestea din urmă să sune mult mai natural . De îndată ce elevii stăpânesc vocabularul , ei vor încerca să cânte în cor sau individual . Audierea și cântatul în cor conduc la înlăturarea barierelor mentale ce apar la elevi atunci când învață o limbă străină . În concluzie:

„Un cântec ce-și ia zborul e vieții de folos

Cântați voi, păsărele, cântați și voi, copii!”

(Victor Hugo)

prof. Iulia Prescornițoiu